

שין שין מינג - 信心銘 - Xin Xin Ming

שין שין מינג, פסוקי אמונה בתודעה, הינו חיבור פואטי, פרי עטו של צ'יאן – צ'י סנגצ'אן, Sengcan הפטריארך השלישי, השיר נחשב לשיר הזן הראשון. הטקסט מבהיר את חכמת החיים הנשענת על היעדר שניות ומאפשר הבנה של מסורת הזן המשלבת רעיונות בודהיסטים שמקורם בהודו ביחד עם פילוסופיה דאויסטית שמקורה בסין.

"אמונה בתודעה" יכולה להתפרש כאמון בתודעה, אמון בלב, תודעה אמיתית, אמת הלב, לב האמת וכו'. הכוונה היא חיבור לתודעת הבודהה נטולת השניות, בהוויה זו קיימת אחדות בין לב לתודעה, זהו המצב הראשוני והטבעי ביותר טרם כוסו הלב והתודעה בענני הבורות וההבל.

שין שין מינג Xin Xin Ming – 信心銘 – פירושו:

信 xìn אמת, אמון, אמונה.

心 xīn לב, תודעה.

銘 míng מילים כתובות, פסוקים, מרשם, חותם של מילים.

התרגום לעברית מבוסס על התרגומים מאנגלית של ר.ב. קלארק, ד.ט. סוזוקי והנזיר מיוקי-ני. מומלץ לקרוא את השיר המקסים הזה עם לב רחב ופתוח, בקשב רב, ולתת למילים לחלחל ולשקוע.

"פסוקי אמונה בתודעה", מאת: צ'יאן - צ'י סנגצ'אן

תרגום: ענת צחור

'הדרך הגדולה' אינה קשה לאלו נטולי ההעדפות.

כאשר אהבה ושנאה חדלים הכל נחשף ומתבהר.

עשה את ההבחנה הקטנה ביותר ומיד יתפצלו השמים והארץ.

אם ברצונך לחזות באמת שמוט את הדעות של בעד ונגד.

העדפה מול דחיה הינן מחלות התודעה.

כאשר המשמעות העמוקה (של האחדות) אינה מובנת, לשוא התודעה תחפש מרגוע.

'הדרך' מושלמת כמו החלל הגדול (ריקות), כאשר דבר לא חסר ודבר לא עודף.

אכן, יש בבחירתנו לקבל או לדחות, מהיעדר היכולת לראות את טבע האמת.

חיה כשאינך כבול בתופעות חיצוניות, ואף לא בתחושת הריקות.

היה שלו באחדות וטעויות התפיסה יעלמו מעצמן.

כשהנך עוצר פעולה על מנת לזכות במנוחה, המאמץ עצמו מפעיל אותך.

כל עוד תיצמד לקיצוניות זו או אחרת, לעולם לא תדע אחדות מהי.

אלו אשר אינם חיים ב'דרך האחת',

אינם יודעים את הפעולה ואת המנוחה, את האישור ואת ההכחשה.

הכחשת הדברים כפי שהם פוגמת באמיתותם,

להודות בריקות התופעות פוגמת בהופעתם.

ככל שתחשוב או תדבר אודות 'זה', תרחק יותר מהאמת.

דומם את החשיבה והדיבור, ואין דבר שלא תדע.

לחזור אל המקור זה למצוא את המשמעות,

ללכת שבי אחר ההופעות זה לחמוק מהמקור.

ברגע ההארה, ישנה נוכחות מעבר להופעה או ריקות.

הארעיות של עולם התופעות נתפסת כאמיתה בגלל מסווה הבורות.

אל תחפש אודות האמת, שאף רק לחדול מדיעות.

אל תישאר בדרך השניות, הימנע מלבקש דבר.

אם נותר שריד של זה או זה, נכון - לא נכון, התודעה אובדת בבלבול.

על אף שכל מצבי השניות נולדים מן האחד, אל תיצמד לאחד הזה.

כשהלב (התודעה) שוכן באחדות, אוחד בריקות, ריבוא התופעות לא יטרידו מנוחתו.

ללא הפרעה תם תפקידם, ובריקות גם הלב נעלם.

כשדבר לא עולה, הסובייקט (מיינד) דומם, כשהסובייקט דומם התופעות חדלות.

הדברים הינם כך בגלל הסובייקט, הסובייקט הינו כך בגלל הדברים.

האם משתוקק אתה לדעת מהם שני הדברים? במקור הינם ריקות אחת.

בריקות האחת הדברים אינם נפרדים, כל אחד הינו עצמו וגם כל ריבוא התופעות.

כשהבחנה בין הגס למעודן חדלה, איך יכולה לעלות דעה?
'הדרך הגדולה' שקטה ורחבת לב, בה, דבר אינו קל ואף לא קשה.
צרי הראיה מלאים בחששות, ככל שימהרו כך יאטו את דרכם.
להיאחז פירושו לאבד מהאיזון ולאבד את הדרך.

שחרר, הנח לדברים כפי שהם, בנינוחות, בין אם יש או בין אם אין.
ציית לטבע הדברים ולך באחדות עם הדרך, חופשי ממכשולים.
כשהתודעה כבולה האמת חבויה, שקועה בעלטה ואינה בהירה.
כשאין בהירות הנפש טרודה ועייפה מן השיפוט והברירה.

אם ברצונך לנוע ב'דרך האחת' אל תדחה את ששת החושים, קבלתם משולה להארה.
החכם, אינו מתערב בדבר, הטיפש מתיש עצמו.

דהרמה היא אחת, נטולת הבחנות, אלו נוצרות בגלל היאחזות לזה או לזה.
להבין את התודעה (מינד) באמצעות עצמה (תודעה מבחנת) זו הבורות הגדולה.

באשליה ישנם מושגים של עשייה ומנוחה, בהארה אין העדפה או דחיה.
כל הניגודים הינם תולדה של הבורות, חלומות, אשליות, פרחים בחלל.
רווח והפסד, נכון ושגוי, מדוע להיאחז בהם?
היפטר מן הבורות.

אם העין אינה נעצמת, החלומות נעלמים מעצמם.
כשהלב חדל להבדיל, ריבוא התופעות הינן כפי שהינן, אחדות אחת.
במסתורין העמוק של 'הכנות האחת' הינך משוחרר מהכבלים,
כאשר האחדות מובנת המהות מושגת.

אין הבחנות באחדות נטולת סיבות ויחסים.
ראה בתנועה את הקבוע ובקבוע את התנועה ושניהן יחדלו.
כשכל הניגודים חדלים גם האחדות אינה.
במצב מוחלט זה אין הבחנה, תיאור או תמונה.

כשהלב באחדות עם 'הדרך' ההשתוקקות נעלמת.
שספקות והיסוסים שוקטים האמון והביטחון גוברים.
דבר לא נשאר.
דבר לא נזכר.

ריק, בהיר, קורן בזוהרו הלב שוכן ללא מאמץ,
למחשבות ולרגשות אין אחיזה.
במציאות המוחלטת אין אני או אחר,
אם ברצונך להיות באחדות אמור 'לא שניים'.

בהיות הדברים 'לא שניים' דבר לא נבדל.

לא משנה היכן ומתי, ההארה היא ידיעת האמת האחת.

האמת אינה מתהווה או דועכת בזמן ומקום,

רגע אחד של אמת משול לנצח.

אם הינך מבחין ב'זה' או לא, 'זה' נמצא בכל מקום.

הקטן משול לגדול, האשליה חדלה, הגדול משול לקטן, הגבול נעלם.

מה שיש איננו, מה שאיננו ישנו.

רק אם בכנות הבנת זאת אל תבזבז לשוא את זמנך.

האחד הוא הכל, הכול הוא אחד,

כשזה נראה בבהירות, הדאגה לשלמות נעלמת.

נטול שניות הוא הלב האחד והבוטח, בו חדל הפיצול בין אמונה לתודעה.

המילים קורסות בזו 'הדרך', אתמול, מחר והיום אינם עוד.

